

κοπείσης γωνίας τοῦ λίθου. Τοῦ δευτέρου στίχου ἑλλείπει τὸ πρῶτον γράμμα, ἔχνη ὅμως βαθέως κεκαρκαγμένου ἀρχαίου Σ καταλείπον· ὀλίγον δὲ βεβλαμμένον τὰ ἄνω εἶνε καὶ τὸ τελικὸν τοῦ αὐτοῦ στίχου Σ. Τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ τρίτου στίχου, τοῦ Η δηλ. ὡς δαπέος πνεύματος ἑλλείπει τὸ πρὸς ἀριστεράν ἡμισυ, τὸ δὲ πρῶτον τοῦ τετάρτου οὕτως εἶνε ἀποκεκομμένον, ὥστε δὲν ἀφίνει ἀμφιβολίαν τῆς ὑπάρξεως. Πακράτιθῃμι πιστὸν ἀπεικόνισμα τοῦ ὅρου

τὸ δὲ ὅλον μετὰ τῆς συμπληρώσεως καὶ τῆς ἐρμηνείας ἔχει ὡς ἑπεται

[Α] χ [ε] ι [τ ε]

[ε] δετε

[Η] οδοτε

[ι] δεΗεΜ

ονιχια

σεστινε

μησις

ἦτοι:

Ἄχρι τῆς

δε τῆς

ὁδοῦ τῆς

δε ἡ Μ

ουνιχία

ς ἐστὶ νέ

μησις.